

Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

Συνδρομή προπληρωτέα	
Έτησία δρ.	7
έξαμηνία »	4
τριμηνία »	2 50

Υπεύθυνος Συντάκτης	
Γρηγόριος Νικολάου	
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ	
Χρήσου Χριστοδουλοπούλου	

Πάσα διατριβή ενυπόγραφος γίνεται δεκτή

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

Η ΕΥΧΗ ΜΑΣ

Δὲν ἦτο ἐκλογικὴ νάρκη ἢ ἔλλειψις ἐκλογικῶν ταραχῶν ἐν τῷ Κράτει, ἀλλὰ σκέψις σοβαρὰ τοῦ Λαοῦ περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντός του.

Ἀπηύδησεν ὁ Λαὸς ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἐμελέτα ἡμέρα τὴν ἀπόφασιν ἣν ἐμελλε νὰ ἐπιδώσῃ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας.

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λησμονήσῃ οὔτε τὸ Οἰκονομικὸν χάος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη, οὔτε τὸν φόρον αἵματος, εἰς ὃν ἐπανειλημμένως μάτην ὑπεβλήθη. Ἐμελέτα τὴν διόρθωσιν πάντων, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος ψηφοφόρος, ἕκαστος ἐκλογεὺς, ἐξετίμα τὴν ἀξίαν ἑκάστου μέλλοντος ἀντιπροσώπου του.

Τῶ ὄντι δὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς 7 Φεβρουαρίου παρέχουσιν ἐλπίδας κρείσσοнос μέλλοντος, καθόσον πρωταγωνιστούσης τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους, ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ ἄνδρες, παρ' ὧν δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἡ Πατρίς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, ἐπούλωσιν δὲ τῶν φοβερῶν τραυμάτων, ὅσα ἀνόητος καὶ ἀσυνείδητος πολιτικὴ μέχρι τοῦ νῦν κατένεμεν.

Δὲν ἐφείσθη ἡ ψήφος τῆς 7ης Φεβρουαρίου οὔτε στρατηγῶν ἐστεμμένων, οὔτε δημαγωγῶν ἐπιτηδείων καὶ λαοπλάνων, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκείνων, οἵτινες διὰ τοῦ περισσοῦ χρυσοῦ των ἐξηγόραζον τὴν ψήφον τοῦ Λαοῦ.

Δὲν ἐλυπήθη τούτους, διότι κατορθοῦν καὶ ἀξιοπαθεῖ ὁ πολίτης ἀκόμη, ἐνῶ δὲν ἦτο ἀξίος τῆς αὐτοῦ τύχης.

Ἐχομεν πλέον ἀνάγκην νὰ μᾶς κυβερνήσωσιν ἄνδρες φιλότιμοι, ἄνδρες αἰσθηματῆαι,

ἄνδρες νὰ πονῶσι τὴν Πατρίδα των, καὶ ἱκανοὶ νὰ κινδυνεύωσιν ὑπὲρ Αὐτῆς, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνθρωπῶι οἰκοκυρατοί.

Εἰς κόρακας εἰ πεφυσωμένοι ἄσκοοι, καὶ ἐκείνοι εἰ ὅποιοι μόνον εἰς θεωρίας καὶ λόγους ἐφάνησαν ὑπέρχοι.

Τόπον εἰς τοὺς σφριγῶντας νέους ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, νὰ ἀναλάβωσιν ὡς καλοὶ πατριῶται, ὡς οἰκοκυρατοί, τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους.

Τόπον εἰς αὐτούς, διότι θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος, μὲ τὸ ὁποῖον ὠπλίσειν ἡ Πατρίς περιβαλοῦσα διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, νὰ πατάξωσι πᾶσαν ἠθικὴν ἐξαχρίωσιν, νὰ περισυλλέξωσι τὰ ναυάγια τοῦ παρελθόντος καὶ περισώσωσι πᾶν τὸ ὑμεῖς. Θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος νὰ μετέλθωσι τὰ δραστικώτερα φάρμακα ἐναντίον πάσης παλαιᾶς καὶ ἀμαρτωλῆς συνηθείας, καὶ θὰ προσπαθήσωσιν ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τοῦ παρελθόντος ἀνοικοδομοῦντες νὰ ἀναδείξωσιν εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἔθνος πρὸς τοὺς νέους τούτους ἀντιπροσώπους του ἀτενίζει μετ' ἐμπιστοσύνης, καὶ προσδοκᾷ ἄλλαγὴν τύχης.

Οὕτω ἐξελέγησαν, καὶ τοιοῦτοι πρέπει νὰ εἶνε, καὶ θὰ εἶνε ἐξάπαντος. Αὕτη δὲ καὶ ἡ εὐχή μας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς μεγάλας πόλεις ὑφίστανται νυκτερινὰ Σχολεῖα, καὶ τὰ ὁποῖα φοιτῶσι παῖδες πτωχοὶ εἰς μὴ δυνάμενοι ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας των πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀ-

ναγκαίων πρὸς τὸ ζῆν, νὰ ἀκολουθῶσι μαθήματα εἰς τὰ Δημόσια Σχολεῖα.

Δὲν ἀξιῶμεν, ὅτι ἡ Λευκὰς δύναται νὰ ἐξομώθῃ πρὸς τὰς μεγάλας πόλεις, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ μένωμεν καὶ στάσιμοι. Καὶ οἱ ἐκεῖ γίνονται τέλειον, ἄς γείνη ἐνταῦθα ἐν μικρῶ.

Οἱ εὐκατάστατοι τοῦ Τόπου ἄς εἰσφέρωσι τὸν ὄβολόν των. Οἱ φιλότιμοι καὶ ἀνεπτυγμένοι νέοι, ὧν δὲν ὑστερεῖ ἡ Λευκὰς, ἄς εἰσφέρωσι τὰ φῶτά των. Καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅ,τι ἕκαστος δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς καταρτισμὸν μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς, ἄς μὴ ὑστερήσῃ.

Εἶνε ἀνάγκη διὰ τὸν τόπον μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς, ἐν ἧ οὐ μόνον νὰ διδάσκωνται γράμματα, ἀλλὰ περισσώτερον πράγματα.

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶνε ἀριστερά, καὶ ἀπὸ δεξιῆς περιφανῆς, εἶνε ἡ μόρφωσις ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ἰδίως τιμιότητος, τῶν ἀπόρων παιδῶν εἰς τὰς τοικύτας Σχολὰς τῶν ἄλλων πόλεων.

Ἄς συστήσῃ ὁ βέκτης Κύριος Δήμαρχος μίαν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του, καὶ τὸ ἔργον ἐτελείωσῃ. Δὲν θ' ἀρνηθῇ κανεὶς νὰ εἰσφέρῃ τὸ κατὰ δύναμιν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θαυμάζομεν πῶς, ἐνῶ εἰς ἅπασαν τὴν ὑψηλὴν ἢ γυμναστικὴν ἤρξατο νὰ λαμβάνη, ἣν εἶχε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις θέσει, ἐνῶ παντοῦ ἰδρύνονται Γυμναστήρια, ἐνῶ παντοῦ καταβάλλονται ὑπέρογκα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς διακόσμησιν καὶ συντήρησιν τῶν Γυμναστηρίων πρὸς ἐκτέλεσιν Γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ἀγώνων, ἐνῶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας ἕκαστου ἔθνους μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ τελευταίου χωρίου οἱ ἐπιφανέστεροι τῶν ἐπιστημόνων πολιτῶν δὲν παύουσι διὰ μακροτάτων ὁμιλιῶν νὰ ἀνακηρύττωσι τὰ τῆς γυμναστικῆς πλεονεκτήματα. Ἐνῶ ἅπαντες οἱ ὑπουργοὶ τῆς παιδείας ἀπὸ τοῦ μακαρίτου κ. Λομβάρδου εἰργάσθησαν ὡς ἐργάζεται καὶ ὁ νῦν κ. Μομφερᾶτος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς Γυμναστικῆς. Αἱ ἐνέργειαι δὲ ὄλων τῶν ἀνωτέρων ἐπισημοτήτων ἐστέφθησαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας διότι οἱ λαοὶ κατανοήσαντες τὸ ἀπαραίτητον καὶ ὠφελιμώτατον τῆς γυμναστικῆς ἠγάπησαν καὶ ἠσπᾶσθησαν αὐτήν. Μόνον ἡ Λευκὰς ἢ ἡ χώρα αὕτη τῆς ποιήσεως τῶν ἐρώτων, μόνον ἡ Λευκὰς καθέουδαι τὸν νύδηλον τῆς στασιμότητος ὕπνον ἀδιαφοροῦσα πρὸς τὴν πρόοδον, ἀδιαφοροῦσα πρὸς πτωχόν

ἐργάτην ὅστις κατὰ τὸν μῆνα Μάιον τοῦ 1896 ἱδρυσεν Γυμναστήριον ἀνάλογον τῆς ἡμετέρας πατρίδος καταβάλλων καθημερινῶς ὑπερανθρώπους κόπους καὶ ἀναλόγως τῆς θέσεώς του δαπάνας πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Ναὶ ἀδιαφορεῖ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω πτωχὸς ἐργάτης ἐπέκαλῆσθη τὴν συνδρομὴν τοῦ δήλου. Καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ φιλοπρόδοτον τοῦ Δήμου Συμβούλιον βλέπων τὴν ὅσον εὐπῶ καταστροφὴν τοῦ καταστήματος τούτου ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ μικρὸν ἐτήσιον ἐπίδομα, ὅπερ ἡ Σεβαστὴ Νομαρχία ἐνέκρινεν. Ἄδιαφορεῖ, ὅτι καὶ μ' ὄλον τοῦτο δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς ἐτι χρόνος καὶ τὸ Γυμναστήριον τοῦτο θέλει μεταβληθῆ καὶ αὖθις εἰς Κοπρῶνα ὅπως ἦτο καὶ πρότερον ὁ χώρος οὗτος. Θαυμάζομεν πῶς ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Γυμναστηρίου τούτου ἀπευθυνθεὶς παρακλητικῶς εἰς πολλοὺς τῶν ἐγκριτωτέρων συμπολιτῶν μας, ἵνα ἀναλάβωσι τὴν προστατευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Γυμναστηρίου ἠρνήθησαν πλὴν τῶν κ. κ. Ἀριστομένους Ἀλθανίτου ἱατροῦ καὶ Περικλέους Καλκάνη δικηγόρου, οἵτινες καὶ πάλιν ἐν ᾧ τοσοῦτους ἀγῶνας εὐγενῶς κατέβαλον δὲν ἠδυνήθησαν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ προάξωσιν αὐτό. ὦ! Λευκὰς, Λευκὰς ποῦ εἶναι ἡ Σαπφῶ, ποῦ οἱ Ζαμπέλιοι, ποῦ ὁ Ἀριστοτέλης ἵνα θρηνησῶσι τὴν ἀθλιότητα ταύτην.

— Εἰς τὸ Κηροπλαστεῖον τοῦ κ. Γερασίμου Κατση πωλεῖται φύλλον διὰ γαλακτοπούρικα πίταις καὶ τὰ παρόμοια.

— Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίας Παρασκευῆς πιλοποιεῖον μετεφέρθη κάτωθι τῆς μεγάλης οἰκίας ἀδελφῶν Μαυροειδῆ.

(συνέχεια)

Περὶ διαπλάσεως τῆς νεολαίας

Ἡ παιδεία αὕτη, ἣς ὁ σκοπὸς εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἡ ἀπέλασις παντός κακοῦ, ἡ παιδεία νῦν στερηθεῖσα, ὡς μὴ ὤφειλε, τῆς βακτηρίας αὐτῆς, ἔχει ἀνάγκη τῆς ἀρετῆς ὡς βάσεως, διότι ἄλλως καθίσταται δαινὸν ὄπλον ἐνισχύον τὴν ἀλογίαν, ὀπλίον τὴν θρασύτητα καὶ παρωθοῦν ἀενάως τὸν ἄνθρωπον πρὸς κακουργίαν.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη παρὰ τοῦ Θεοῦ θνητὸς καὶ ἀθάνατος, λογικὸς καὶ ἄλογος, ὕλικός καὶ αὐλός, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Καὶ διὰ μὲν τοῦ αὐλοῦ κοινωνεῖ ἐκείνου τοῦ ἰδανικοῦ κόσμου, κοινωνεῖ τῆς ἀληθείας ἐκείνης, ἢ ὅποια

ὡς ἰσχυρὰ ἠθικὴ δύναμις ἀείποτε ὑψουμένη ποδηγηθεῖ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ αἶρει αὐτὴν ὑπερηφάνως ὑπὲρ τὸν βόρβορον τῆς ὕλης, ἢ ὅποια ὡσαύτως ὡς ἀντίρροπος δύναμις ἐν τῷ ἀνθρώπῳ μοιραίως ἔλκει αὐτὸν εἰς τὰ χαμερπῆ τῆς κοινωνίας στρώματα, τὰ πάθη καὶ τὰ μίση. Ἡ δύναμις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν ὁμάδα τῶν ἠθικῶν τῆς κοινωνίας ἀνδρῶν τῶν αὐστηρῶς ἀποδοκιμαζόντων καὶ τελεσφόρως κολαζόντων πᾶν ἔκτροπον ἐπὶ τῆς γῆς συμβαίνον. Ἡ διαίγεια τοῦ νοῦ καὶ ἠθους αὐτῶν ἀποτελεῖ καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἀληθῆ δαδα πάσης ἠθικῆς, παντός θρησκευτικοῦ καὶ πολιτειακοῦ φρονήματος καὶ τὸν εὐδίων ἐκείνον λιμένα πρὸς τὸν ὅποιον πᾶσα σαλευομένη πολιτεία προσηκόντως καὶ κατ' ἀνάγκην προστρέχει. Διὰ δὲ τοῦ ὕλικου κοινωνεῖ αὐτοῦ τοῦ ὀρωμένου κόσμου τοῦ πληροῦς διαφθορᾶς καὶ κακουργίας καὶ ἀπάτης· διότι τὰ τῆς ἀρετῆς ἐρεῖμια δισήμεραι ἐκλείπουσιν. Τίνα ἄρα γε εἶνε ταῦτα; Ταῦτα εἶνε ἡ ἠθικὴ τῶν γονέων ἀμβλυωπῶν τῶν ἤδη καὶ μάλιστα χαιρόντων πρὸ πάσης κακοθείας τῶν προσφιλῶν αὐτοῖς τέκνων. Εἶνε ὁ χαρακτήρ ἐκείνος τοῦ πατρὸς ὑπὲρ τῆς τιμῆς, ὁ ὅποιος δυστυχῶς ἐτράπη εἰς ὑποστήριξιν μὲν τῶν ἐγκληματούντων πολιτῶν καὶ εἰς θωπείας καὶ δικαιολογίας τῶν παρεκτροπένων νεανιῶν! Ταῦτα πάντα ἀληθῶς ἀποτελοῦσιν ἀνατροπὴν τοῦ πνευματικοῦ προορι-

σμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ θριαμβευτικὴν νίκην τοῦ κακοῦ.

Ἐμβλέψατε νῦν εἰς τοὺς ἀθρήσκους, ἀλλὰ καλουμένους πεπαιδευμένους τῆς γῆς. Ἐκεῖ θὰ ἴδητε, ὅτι οὐδεμία τῶν γνώσεων αὐτῶν εἶνε ὑγιῆς, οὐδεμία ἀπόλυτος καὶ ἀνδρική ἀλήθεια ἐκ τῶν χειλέων αὐτῶν ἐκπέμπεται, διότι ρυθμίζουσι τὰ πάντα κατὰ τὸ ἴδιον συμφέρον, ἀλλὰ μόνον ψιττακισμὸς ξένων γνώμων, ἄς δὲν κατανοοῦσι καὶ σύστημα ἀντιφατικῶν ἰδεῶν, ὅπερ αὐτοὶ μὲν καλοῦσι κοινωνιστικόν, οὗ ὁμοῦς τὰ τε θεμέλια καὶ ὁ σκοπὸς τυγχάνουσιν ἄγνωστα, διότι ὁ πνευματικὸς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου κεῖται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὸν πρακτικόν. [ἔπεται συνέχεια]

— Χθὲς ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ συμπολίτης μας κ. Σ. Δρακόπουλος φοιτητῆς τῆς Νομικῆς εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν κατευόδιον.

Κατ' αὐτὰς θέλει ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδηται τακτικῶς ἡ ἔφημερίς «ΚΛΕΙΩ» συντασσόμενη παρὰ τοῦ κ. ΜΥΣΤΑΘΙΟΥ ΒΕΡΡΟΙΩΤΗ Ἱατροῦ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Τὸ τῆς συμπαθείας, ἐκτιμήσεως καὶ ἀνεξαρτησίας φρόνημα, ὅπερ ἐξεδηλώθη ὑπὲρ ἐμοῦ κατὰ τὰς ἀρτι διεξαχθείσας ἐκλογάς· ὑπὸ τῶν φίλων συμπολιτῶν μου μὴ συνδεομένων δι' οὐδενὸς δεσμοῦ ὑποχρέωσης πρὸς ἐμὲ μοὶ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον ὅπως ἐκφράσω αὐτοῖς ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ συγχαρητήριά μου, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις μου.

Λυποῦμαι μὴ δυνάμενος ὡς ἰδιώτης νὰ ἐκπληρώσω ἐκεῖνο ὅπερ ἐπεδιώκων ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς φιλάττης μου πατρίδος ἧς καὶ μόνον τὸ ὄνομα δι' ἐμὲ, ζῶντα μακρὰν αὐτῆς, ἀπετέλει τὴν μεγαλητέραν παρηγορίαν.

Σὰς διαβεβαιῶ ὅτι οὐδέποτε θέλω παύσει εὐγνωμονῶν πρὸς λαὸν μεθ' οὗ ἐγκάρδιοι δεσμοὶ μὲ συνδέουσιν καὶ παρέχων πρὸς αὐτὸν πᾶσαν ἀγαθὴν ὑπηρεσίαν, ἣν αἱ προσωπικαί μου δυνάμεις μοὶ ἐπιτρέπουσι.

Λευκὰδὲ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1899
Ο Συμπολίτης σας
Α. ΨΙΛΙΑΝΟΣ

